

พระราชอัจฉริยภาพด้านวิทยาการวิทยุสื่อสารของในหลวง ผ่านพระราชนิพนธ์แปล "นายอินทร์ผู้ปิดทองหลังพระ"

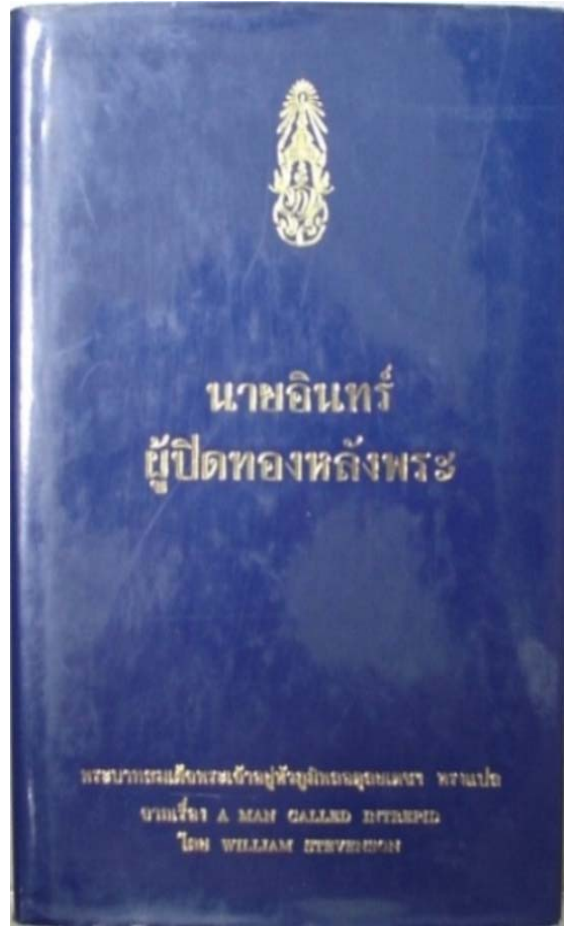
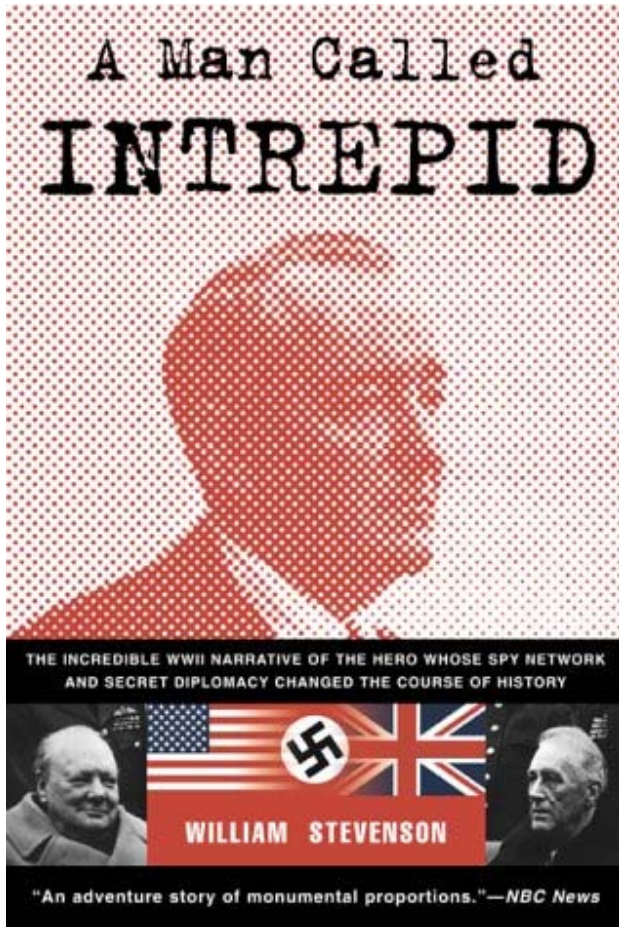

http://www.212cafe.com/freewebboard/user_board/hs4hnl/picture/00009_5.jpg, <http://202.143.145.50/web20/images/stories//2.bmp>

ทศพนธ์ นรทัศน์
hs4hnl@gmail.com

บทนำ

“นายอินทร์ผู้ปิดทองหลังพระ” เป็นพระราชนิพนธ์แปลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเริ่มงานตั้งแต่วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๐ ถึง ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ รวมเวลา ๓ ปี หนังสือเล่มนี้ทรงแปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ เรื่อง "A Man Called INTREPID" ของวิลเลียม สตีเวนสัน ซึ่งเขียนจากชีวิตจริงของ "นายอินทร์" หรือ "INTREPID" เป็นนามรหัสของเซอร์วิลเลียม สตีเวนสัน (William Stevenson) เป็นหัวหน้าหน่วยราชการลับอาสาสมัครของอังกฤษ สมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ ท่านผู้นี้มีบทบาทสำคัญในการต่อต้านแผนร้ายของฮิตเลอร์ ซึ่งหวังแผ่อำนาจเข้าครอบครองโลก ท่านเป็นผู้จัดตั้งหน่วยงานลับขึ้น เพื่อแสวงหาความลับทางทหารของฝ่ายเยอรมัน รายงานแก่เซอร์วินสตัน เชอร์ชิลล์ นายกรัฐมนตรีอังกฤษ และประธานาธิบดีรูสเวลต์แห่งสหรัฐอเมริกา ซึ่งได้ร่วมมือกันวางแผนต่อต้านฮิตเลอร์จนประสบชัยชนะในที่สุด

http://ecx.images-amazon.com/images/I/6160RNYRX1L._bL160_.jpg http://tumtoilet3.tarad.com/shop/t/tumtoilet3/img-lib/spd_20080629222326_b.JPG

ผลงานของ "นายอินทร์" และผู้ร่วมงานของเขานั้นมีคุณค่าต่อโลกอย่างยิ่ง หากไม่มี "นายอินทร์" อิตาลีอาจจะชนะสงครามก็ได้ และถ้าเป็นเช่นนั้น โคมหน้าของโลกคงไม่เป็นเช่นทุกวันนี้ อย่างไรก็ตามการปฏิบัติงานของพวกเขา มีผู้รู้เบื้องหลังเพียงไม่กี่คนเท่านั้น จนกระทั่งเมื่อมีหนังสือเล่มนี้ตีพิมพ์ออกมา เรื่องราวที่เคยเป็นความลับมาก่อนจึงได้เปิดเผยขึ้น และต้นฉบับภาษาอังกฤษของเล่มนี้ ได้กลายเป็นหนังสือขายดีที่สุด (Best Seller) มียอดจำหน่ายมากกว่า ๒ ล้านเล่ม

เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ เป็นเรื่องราวของความร่วมมือทางสงครามจารกรรมระหว่างอังกฤษกับสหรัฐอเมริกาที่ได้ร่วมกันต่อต้านการขยายอำนาจของเยอรมันยึกนาซี โดยมีนายอินทร์เป็นผู้ประสานงานระดับสูง เรื่องราวต่างๆ ที่ผู้เขียนเลือกมาเปิดเผย โดยได้รับการตรวจสอบว่าถูกต้องตามข้อเท็จจริงด้วยตัว "นายอินทร์" เอง บางเรื่องน่าทึ่งยิ่งกว่านิยายสายลับที่แต่งขึ้น เช่น ปฏิบัติการขโมยเครื่องใส่-ถอดรหัสลับ "เอนิกมา" อันทันสมัยที่สุดของเยอรมัน ซึ่งอิตาลีลือมีใจหนักหนาว่าชาวต่างชาติ ที่ส่งด้วยเครื่อง "เอนิกมา" จะไม่มีผู้ใดสามารถแปลความได้ แต่ "นายอินทร์" สามารถวางแผนขโมยเครื่องได้ โดยฝ่ายเยอรมันไม่ระแคะระคาย จึงเป็นก้าวแรกที่ทำให้หน่วยจารกรรมของ "นายอินทร์" สามารถสืบข่าวสำคัญๆ ของฝ่ายเยอรมันได้สำเร็จ นอกจากนั้นยังมีเรื่องราวเกี่ยวกับการปฏิบัติอย่างกล้าหาญของ "มาเดอลัน" สายลับของ "นายอินทร์" ที่เสี่ยงชีวิตเข้าไปในแดนข้าศึกแล้วส่งข่าวให้ "นายอินทร์" ตลอดจนการปฏิบัติการของสาว "ซินเธีย" สายลับอังกฤษแสนสวย ที่ใช้เสน่ห์ของตน ล้วงความลับเกี่ยวกับการถอดรหัสจากนักการทูตฝ่ายข้าศึกได้สำเร็จ

หนังสือเล่มนี้ยังได้เปิดเผยเบื้องหลังปฏิบัติการของหน่วยล่าตายของ "นายอินทร์" ในการสังหารไฮดริดสมุนมือขวาจอมโหดของอิตเลอร์ เบื้องหลังการช่วยเหลือนักวิทยาศาสตร์ชั้นหัวกระทือออกจากดินแดนยึดครองของนาซี การขัดขวางมิให้เยอรมันคิดค้นระเบิดปรมาณูได้สำเร็จ การวางแผนปฏิบัติการทางยุทธศาสตร์เพื่อต่อต้านการยึดครองทวีปยุโรป อเมริกา และแอฟริกา ของนาซี ซึ่งทุกขั้นตอนต้องอาศัยความลับทางทหารที่เครือข่าย "นายอินทร์" เสาะหามาได้เป็นข้อมูลสำคัญ

"นายอินทร์" เขียนไว้ในคำนำหนังสือเล่มนี้ว่า เหตุผลที่เขายินยอมให้วิลเลียม สตีเวนสัน นำเรื่องราวเหล่านี้มาเปิดเผย ก็เพื่อเป็นการสดุดีผู้ที่ได้ต่อสู้เพื่อชาติเป็นจำนวนมาก ที่ต้องถูกฝังไว้ในหลุมศพ ที่ไร้นามไร้ที่อยู่ ที่ตายน้อยคนที่จะได้รับการกล่าวขวัญถึง นอกจากชื่อที่บันทึกในเอกสารลับ ส่วนใหญ่ที่รอดตายก็กลับมาประกอบอาชีพธรรมดา โดยไม่ได้รับเกียรติหรือรางวัลใดๆ ได้รับค่ากล่าวถึงในหนังสือเล่มนี้ เป็นเพียงส่วนน้อยในจำนวนคนเป็นกองทัพมหา ซึ่งโลกเสรีเป็นหนี้บุญคุณ รวมทั้งยังเป็นบทเรียนสำหรับการป้องกันและการต่อสู้เพื่อเสรีภาพ

เรื่องราวของ "นายอินทร์" และผู้ร่วมงานของเขา เป็นตัวอย่างของบุคคลพิเศษที่มีความกล้าหาญ เสียสละ ผู้ยอมอุทิศแม้ชีวิตเพื่อความถูกต้อง ความยุติธรรม เสรีภาพและสันติภาพ อันเป็นที่รักยิ่งของพวกเขา ทั้งนี้โดยไม่หวังให้ใครรับรู้ หรือหวังลาภยศคำสรรเสริญเยินยอใดๆ ทั้งสิ้น พวกเขานี้ คือ "ผู้ปิดทองหลังพระ" โดยแท้จริง (ขวัญแก้ว วัชโรทัย, ๒๕๓๗)

พระราชอัจฉริยภาพด้านวิทยุสื่อสารของในหลวง

ในหนังสือเรื่อง “นายอินทร์ผู้ปิดทองหลังพระ” มีเนื้อหาบางตอนที่กล่าวถึงวิทยุสื่อสาร การใช้ศัพท์ในวงการวิทยุสื่อสาร ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงแปลเนื้อหาดังกล่าวออกมาได้อย่างลุ่มลึกอย่างผู้รู้จริงในวิทยาการวิทยุสื่อสาร โดยมีความบางตอนที่ยกมาเป็นตัวอย่าง ดังนี้

“...เขา (สตีเฟนสัน) กระจายที่จะอ่านหนังสือ. เท่าที่เขาจำได้ หนังสือเล่มแรกๆ ที่เขาได้อ่าน ได้แก่หนังสือชื่อ “พระเจ้าทำอะไร” (What hath God wrought) อันเป็นคำที่แซมมวล เอ็ฟ. บี. มอร์ส (Samuel F.B. Morse) ได้ส่งสัญญาณในปี ๑๘๔๔. มอร์สเป็นผู้พัฒนาเครื่องส่งสัญญาณเครื่องแรกที่ใช้ในสหรัฐ และรหัสส่งสัญญาณที่ใช้แพร่หลายที่สุด. ชื่อกลางของบิลลี คือ แซมมวล เพื่อเป็นเกียรติแก่มอร์สผู้ยิ่งใหญ่. บิลลี สตีเฟนสัน ได้รับอิทธิพลของมอร์สไม่เฉพาะเมื่อเขาเป็นเด็ก แต่จะติดตัวจนเป็นผู้ใหญ่ ในลักษณะที่เขาเองยังไม่คิดฝันในขณะนั้น.” (หน้า ๒๔)

“...เขาต่อเครื่องสัญญาณมอร์สพร้อมด้วยเครื่องรับส่งวิทยุ และเขาเคาะสัญญาณติดต่อกับเรือที่แล่นในทะเลสาบใหญ่ (Great Lakes). เขารู้สัญญาณเรียกขานของทุกสถานีที่เขาฟังได้ และเขาได้คิดรหัสขึ้นใหม่ เป็นการปรับปรุงเพิ่มเติม “ประมวลศัพท์ลับดัดแปลงสำหรับใช้กับเครื่องส่งสัญญาณแม่เหล็กไฟฟ้าของมอร์ส” (Secret Vocabulary Adapted For Use to Morse’s Electromagnetic Telegraph) ซึ่ง แฟรนซิส โอ. เจ. สมิธ (Francis O.J. Smith) ทนายของมอร์สได้พิมพ์เพื่อใช้ในระบบโทรเลขเมื่อกลางศตวรรษที่สิบเก้า.” (หน้า ๒๔-๒๕)

“...สตีเฟนสันมีความชำนาญด้านวิทยุอยู่แล้วในเรื่องที่ฮอลล์ถือว่าเป็นหัวใจของการสืบราชการลับในอนาคต คือการใช้วิทยุสื่อสาร.” (หน้า ๒๙)

“...สติเฟนสันถูกส่งไปเรียนต่อที่อ็อกซ์ฟอร์ดและที่วิทยาลัยการบิน ที่ต่อมาจะได้เป็นวิทยาลัยการบินแครนเวลล์ (Cranwell Aeronautical Collage). ณ ที่นั่นเขาทุ่มเทความสนใจให้วิชาการวิทยุสื่อสารอันเป็นวิชาที่นายพลฮอลล์ชอบนัก. สติเฟนสันกลับไปแคนาดาพร้อมกับความฝันใฝ่ว่าวิทยาการของวิทยาศาสตร์จะบันดาลให้เกิดโลกใหม่ที่จะมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสงบ.” (หน้า ๓๖)

“...วิทยาการสมัยใหม่ในวิชาหัตถ์ลับได้ค่อยๆ พัฒนาขึ้นมาจากการค้นคิดการส่งสัญญาณโทรเลข. ในด้านนี้ สติเฟนสันได้แสดงว่าเป็นนักค้นคิดยอดเยี่ยมมาแล้ว. ตอนนี่เขาก็เรียนรู้ว่าในระหว่างที่เขา กำลังสู้รบในฝรั่งเศส ก็มีทางดำเนินการต่อสู้อย่างอื่น โดยนักวิชาการได้ใช้วิทยาการทางทฤษฎีตรรกวิทยา เพื่อถอดรหัสลับของฝ่ายเยอรมันทำให้สามารถทราบอย่างแม่นยำถึงแผนวังกำลังของเรืออู (เรือดำน้ำของเยอรมัน) และอากาศยานเซ็ปปลิน (Zeppelin) โดยใช้วิธีดักคำสั่งจากคลื่นวิทยุในอากาศ. นักวิชาการชุดอื่นๆ ก็ได้ศึกษาการวิทยุสื่อสารทั่วไป เพื่อล้วงถึงแนวความคิดของฝ่ายข้าศึก ซึ่งปฏิบัติการดังนี้นับว่าเป็นวิชาเฉพาะที่เดียว ดังนั้นฮอลล์จึงมีความเห็นว่าจะเป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง ถ้าจะต้องเสียเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญในการ “วิเคราะห์การสื่อสาร” (Traffic Analysis) เพราะต้องพันตำแหน่งไปด้วยเหตุที่ต้องตัดงบประมาณหลังสงคราม. วิชาชีพที่เรียกว่านัก “ถอดรหัส” (Cryptanalysis) ยังไม่เกิด...” (หน้า ๓๗-๓๘)

“...ในสหรัฐอเมริกา กองข่าวลับทางวิทยุ (Radio Intelligence Division-RID) ของกรมการสื่อสารกลาง (Federal Communications Commission) ก็สอดส่องเฝ้าฟังการรับส่งวิทยุลับของนาซี. อาร์.ไอ.ดี.ของอเมริกันทำหน้าที่เหมือนกับหน่วยรักษาความปลอดภัยทางวิทยุ (Radio Security Service-RSS) ของอังกฤษ. ทั้งสองหน่วยต้องประสบอุปสรรคเดียวกันที่ทางราชการไม่เต็มใจสนับสนุน อันเป็นการขัดขวางการดำเนินงาน เลยต้องอ้างเหตุผลบังหน้าในการปฏิบัติการว่ามีเพียงหน้าที่คอยเฝ้าฟังสถานีวิทยุเถื่อนที่ทำผิดกฎหมายส่วนมากที่ออกอากาศโดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางรัฐบาล.” (หน้า ๕๑-๕๒)

“...การสนับสนุนจึงจะต้องหามาจากข้างนอก. สติเฟนสันมีความเห็นว่าดีที่สุดคงจะเป็นจากทางสหรัฐ. กองทัพเรืออเมริกันได้ตั้งข่ายการหาทิศจับคลื่นวิทยุกลางมหาสมุทรแปซิฟิก (Mid-Pacific Strategic Direction Finding Net)” ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะติดตามตำแหน่งที่อยู่ของหน่วยของญี่ปุ่น โดยจับคลื่นวิทยุสื่อสารของฝ่ายนั้น. สถานีในข่ายมีหน้าที่จับการสื่อสารลับของญี่ปุ่น และนำข้อมูลมาประสานกับที่ได้มาจากสถานีติดตามของฝ่ายอังกฤษในอินเดียและเอเชีย. ฝ่ายญี่ปุ่นกำลังใช้เอนิกมาแบบของตนมากขึ้นทุกวัน และฝ่ายอเมริกันก็กำลังศึกษาวิจัยรหัสลับที่ได้มาจากการดักสัญญาณการสื่อสารของเครื่องญี่ปุ่น.” (หน้า ๕๘)

“...ตามเนินที่เป็นไร่นาโดยรอบ ได้ซ่อนสายอากาศวิทยุ ตั้งเป็นตาข่ายเหมือนใยแมงมุม พร้อมทั้งจะจับคลื่นวิทยุที่แว่วๆ เลื่อนๆ จากเครื่องส่งที่อยู่ห่างไกล. ที่ศูนย์กลางของใยแมงมุมแต่ละใย มีกลุ่มเจ้าหน้าที่สื่อสารที่เคยปฏิบัติในเรือเดินทะเลอย่างชำนาญมาเสริมพวกที่ “ซี” ใช้อยู่จำนวนไม่กี่คน. สติเฟนสันไม่เคยลืมสมัยเมื่อเขาเป็นเด็ก ที่เขาติดต่อกับสัญญาณมอร์สกับพนักงานวิทยุของเรือสินค้าในทะเลสาบใหญ่ (Great Lakes) และเขารู้ดีว่าพนักงานวิทยุประจำเรือเดินสมุทรเป็นผู้ชำนาญที่สุดในโลก. เพราะเคยชินกับความลำบากและการทำงานอยู่แต่ในที่แออัด พนักงานพวกนี้จึงสามารถเกาะติดตามสัญญาณที่อ่อนมากของสถานีเคลื่อนที่แวดล้อมด้วยเสียงกวนจากสถานีอื่นๆ. เวลาออกทะเลก็ต้องสามารถจำวิธี “เคาะ” ของพนักงานวิทยุที่ตนต้องการติดต่อกับ โดยจดจำจังหวะเคาะซึ่งมีลักษณะละเอียดเฉพาะตัวต่างกันประดุจลายเซ็นของแต่ละคน. นอกจากนี้ พวกเจ้าหน้าที่เหล่านี้ยัง

มีสัญญาอนุญาตรู้ถึงอันตราย อันมาเป็นประโยชน์เมื่อถึงวาระที่ต้องรับส่งข่าวและคำสั่งถึงกองกำลังใต้ดินในยุโรปที่นาซีเข้ายึดครอง. ในเวลาสงครามระหว่างสงครามโลกครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง ได้มีการขึ้นบัญชีพนักงานวิทยุประจำเรือจำพวกนี้ไว้จำนวนหลายพันคน เตรียมไว้สำหรับปฏิบัติการลับ. นายพลเรือเอก ฮอลล์ ได้วางแผนไว้ล่วงหน้ามานานแล้ว ที่จะเรียกระดมบุคคลจำพวกนี้มาทำงานโดยไม่ให้เข้าศึกสู้ตัว.” (หน้า ๘๒-๘๓)

“...การพูดมากทางวิทยุทำให้เป็นเหยื่อที่จับง่ายสำหรับเครื่องหาทิศทางวิทยุซึ่งทำงานด้วยหลักง่ายๆ. สายอากาศบังคับทิศทางที่หมุนไปทางทิศที่สัญญาณแรงที่สุด เป็นเสมือนนิ้วชี้ตัวการ. เครื่องหาทิศทางสองชุดที่อยู่ห่างกันและชี้ถึงสถานีส่งอันเดียวกัน ทำให้ทราบพิกัดที่อยู่ได้ ที่ที่ทั้งสองเส้นตัดกันเป็นที่อยู่ของสถานีส่ง. การติดตามแกะรอยเรือดำน้ำเยอรมันที่ซ่างพูดไม่เป็นของยากแต่การติดตามสกัดจับให้ทันการนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง. ต้องส่งพิกัดที่หาได้ไปให้พวกล่าสังหารเรือดำน้ำเยอรมันโดยด่วนที่สุด ยิ่งเร็วเท่าไรยิ่งดีเท่านั้น.” (หน้า ๓๒๘)

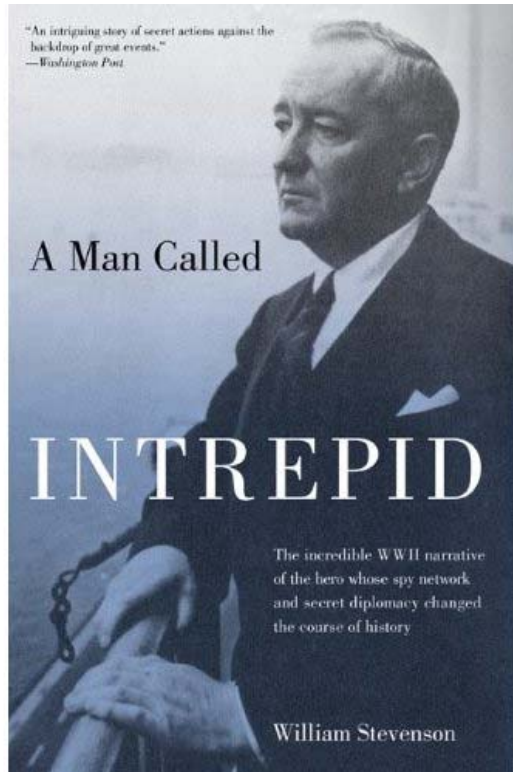
สายลับมักจะได้รับการศึกษาความสามารถพิเศษแขนงใดแขนงหนึ่ง.

“มาเดอเลน” เป็นพนักงานวิทยุสตรีคนแรกที่ได้ถูกส่งไปปฏิบัติงานในฝรั่งเศสที่ถูกยึดครอง.

เธอต้องฝึกเคาะข่าวทางวิทยุอย่างรวดเร็วและแม่นยำ. ความคล่องแคล่วดังนี้สำคัญมากแต่ก็เป็นเพียงเบื้องต้น.

ยังต้องจำรหัสและความหมายของรหัส และพนักงานสื่อสารยังต้องแสดงความสามารถที่จะทำงานในสถานการณ์ที่กดดันที่สุด.

ความรวดเร็วและรวดเร็วเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อจะหลบหลีกเครื่องดักฟังของพวกเยอรมัน.

http://www.amazon.com/gp/product/images/159921170X/ref=dp_image_0?ie=UTF8&n=283155&s=books

วิลเลียม สตีเฟนสัน “นายอินทร์ผู้ปิดทองหลังพระ”

ไม่เคยแสวงหาชื่อเสียงตลอดชีวิตของเขาที่ไม่เคยเว้นว่างและประกอบด้วยผลงานมหากาฬ. รูปภาพของเขาเกือบจะหาไม่ได้. เมื่อเขาคงใจรับหน้าที่เป็นทูตพิเศษของเซอร์ซิลล์ และเป็นหัวหน้าปฏิบัติการลับที่กลายเป็นปฏิบัติการใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์แล้ว เขาก็เก็บตัวอย่างเงียบเชียบที่สุด. รูปนี้ถ่ายที่บ้านของเขาที่นิวยอร์ก ในปี ๑๙๕๔. มีอาคารของสหประชาชาติตั้งอยู่เบื้องหลัง อันเป็นฉากที่เหมาะสมที่สุด เพราะสหประชาชาติจะไม่สามารถยืนหยัดอยู่ได้ หากมิได้มีเขาและผู้ที่อยู่ทิศตัวอย่างซื่อสัตย์มั่นคงอย่างเดียวกับเขา.

จากพระราชนิพนธ์แปลดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์แล้วว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระปรีชาสามารถทั้งทางด้านอักษรศาสตร์ และวิทยาการวิทยาสื่อสาร ซึ่งพระองค์ท่านทรงโปรด และมีความสนพระราชหฤทัยมาตั้งแต่ทรงพระเยาว์ เนื่องในโอกาสมหามงคลที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๘๔ พรรษา ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงเป็นโอกาสอันดีที่พสกนิกรชาวไทยทุกหมู่เหล่าจะได้ร่วมใจกันเฉลิมพระเกียรติและถวายความจงรักภักดีแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ให้ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน ทรงเป็นศูนย์รวมใจของไทยทั้งชาติสืบไป.

เอกสารอ้างอิง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (ทรงแปล). ๒๕๓๗. นายอินทร์ผู้ปิดทองหลังพระ ทรงแปลจากหนังสือภาษาอังกฤษ เรื่อง A MAN CALLED INTREPID ของวิลเลียม สตีเฟนสัน (William Stevenson). พิมพ์ครั้งที่ ๑๔. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ขวัญแก้ว วัชโรทัย. ๒๕๓๗. “นายอินทร์ผู้ปิดทองหลังพระ” และ “ติโต”. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.princess-it.org/kp9/hmk-IT/hmk-books.th.html/>. (วันที่ค้นข้อมูล ๙ มีนาคม ๒๕๕๔)

Stevenson, William. 2009. A Man Called Intrepid: The Incredible WWII Narrative of the Hero Whose Spy Network and Secret Diplomacy Changed the Course of History. New York: Lyons Press.